fil léo

Internationale Federatie van Verenigingen en Plaatsen gewijd aan Sint Leonardus

Nr.27
maart
2026
Nederlandse editie

Deze nieuwsbrief wordt verspreid onder ongeveer 880 mensen in meer dan 30 landen.

Hij is beschikbaar in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Nederlands en Sloveens.

Wij hebben uw hulp nodig! Alle informatie in de nieuwsbrieven wordt gedeeld door leden van de grote Sint-Leonardusfamilie in Frankrijk, Europa en de rest van de wereld. Wilt u informatie delen? Neem dan contact met ons op via e-mail : fil-leo@federationstleonard.com or per post : fil-leo, L'Escalier, 3 place Gay-Lussac, 87400 Saint-Léonard de Noblat (Frankrijk).

Vertaling :
Greet Vermieren

De volgende uitgave verschijnt eind juni 2026. We rekenen op u. Hartelijk dank!

In deze uitgave

p 1 Fijne Pasen
Agenda

p 2-3 Homile Bad Sankt Leonhard im Lavanttal (Oostenrijk), Oproep van vier Europese bisschoppen

p 4-5 Charisma's van Sint-Leonardus – Re-integratie van gevangenen: Yannick Deslandes, rondetafelgesprek, filmvertoning en debat

p 6 Saint-Léonard de Noblat (Frankrijk): mis in het ziekenhuis, documentencollectie

p7 Kirkop (Malta) : beeld, muziekacademie, restauratie van fresco's, herden kingspostzegels

p8 In het kort: rechtzetting over het borduurwerk van Serradifalco (Sicilië, Italië), restauratie van het beeld in Capizzi (Sicilië, Italië), Sint-Leonarduskerk (Seine-Maritime, Frankrijk), restauratie van de oude Sint-Leonarduskerk in Zamora (Spanje), Ostensie van Sint-Franciscus (Assisi, Italië)

Fijne Pasen allemaal!

De winter is voorbij, de lente is aangebroken en de natuur ontwaakt opnieuw.

Met het zachtere weer groeit ook het verlangen om te reizen, nieuwe mensen te ontmoeten en banden te smeden of te versterken.

Hoewel de actualiteit vol onzekerheid is en soms verdeeldheid zaait, is het geruststellend om onder onze voeten, in ons hart en in onze gedachten iets te voelen dat wij delen, dat ons richting geeft en ons verenigt: Sint-Leonardus.

"De verrijzenis van Christus met Sint-Leonardus en Sint-Lucia", een werk van Marco d'Oggiono, leerling van Leonardo da Vinci, geschilderd tussen 1493 en 1494 en te zien in de Gemäldegalerie in Berlijn (Duitsland).

Informatie Concetto Stagnitta

Agenda :

-Mei 2026 : Lenartov (Slowakije), op pelgrimstocht naar Medjugorje (Bosnië), brengt een bezoek aan **Lenart (Slovenië).**

- 21-23 augustus 2026: internationale bijeenkomst in Lenartov (Slowakije). Inschrijven via e-mail obeclenartov@lenartov.sk (zie de details in nieuwsbrief nr. 26). Onder de deelnemers bevinden zich vertegenwoordigers van Sint Lenaarts (België), Bad Sankt Leonhard im Lavanttal (Oostenrijk), Saint-Léonard de Noblat (Frankrijk) en Lenart (Slovenië).

- **Weekend van 3 en 4 juli 2027: internationale bijeenkomst in Vains (Normandië, Frankrijk).** De priorij Saint-Léonard in Vains, gelegen aan de voet van de **Mont Saint-Michel**, heeft aangeboden om de internationale bijeenkomst van 2027 te organiseren. Normandië viert in 2027 het millennium van Willem de Veroveraar. De Normandiërs hebben bijgedragen aan de verspreiding van de verering van Sint-Leonardus in het Verenigd Koninkrijk en in Zuid-Italië (Sicilië en Calabrië). **Meer informatie volgt in nieuwsbrief nr. 28**

- 6 november 2028: Mascali (Sicilië, Italië) ontvangt de gemeenschap van Saint-Léonard de Noblat (Frankrijk) naar aanleiding van de honderdste verjaardag van de uitbarsting van de Etna, die een deel van de huizen in de stad verwoestte. Dankzij Sint-Leonardus vielen er geen slachtoffers.

Bad Sankt Leonhard im Lavanttal (Oostenrijk): homilie van bisschop Ägidius Zsifkovics op 6 september 2025

900 jaar Sint-Leonarduskerk en 900 jaar stad Bad Sankt Leonhard.

Dat is meer dan genoeg reden om samen met u feest te vieren, terug te blikken op het verleden en vol vertrouwen samen naar de toekomst te kijken!

Ik kom uit het oosten, bijna van de rand – om de woorden van paus Franciscus te gebruiken – van de Hongaarse vlakte, uit Burgenland. Vroeger lag dat gebied in het westen van het Koninkrijk Hongarije; nu maakt het iets meer dan een eeuw deel uit van Oostenrijk. Ik behoor tot een bisdom dat, met zijn ongeveer zestig jaar, een van de jongste bisdommen van Oostenrijk is. Het is ontstaan uit de Hongaarse moederbisdommen Győr (Raab) en Szombathely (Steinamanger) en werd opgericht door Johannes XXIII, de paus van het Concilie. Ik ben de derde diocesane bisschop.

Onze geloofsgemeenschap bestaat uit een Duitstalige meerderheid, de Kroatische bevolkingsgroep waartoe ik zelf behoor, de Hongaarse gemeenschap en de kleine gemeenschappen van Roma en Sinti. De voorbije jaren hebben zich in het noorden van het land ook Slowaakstalige bevolkingsgroepen gevestigd. Wij leven allemaal in harmonie samen. Onze Joodse medeburgers werden verdreven en hun gemeenschappen ontbonden. De oude synagogen en gebedshuizen, waarvan sommige gerestaureerd zijn, blijven stille getuigen van deze gedeelde cultuur.

Het kleine Burgenland is rijk aan talen en culturen, rijk aan geschiedenis, maar ook getekend door invasies en plunderingen. Doortrekkende legers hebben ons land, aan de poorten van Wenen, herhaaldelijk verwoest. De Evangelisch-Lutherse Kerk telt er, in verhouding tot de bevolking, het grootste aantal leden van Oostenrijk. In het zuiden van Burgenland bestaat ook een gereformeerde gemeenschap, wat buiten Wenen uniek is. Deze regio werd lange tijd gekenmerkt door grote armoede, omdat zij ver van Boedapest lag en voor Oostenrijk van weinig belang was. De Hongaarse adel bestuurde deze gebieden, zorgde voor werk voor de inwoners en verzekerde hun levensonderhoud. Met de toetreding tot de Europese Unie heeft Burgenland op alle vlakken een inhaalbeweging gemaakt, vooral economisch – misschien zelfs wat te snel.

Burgenland was en blijft een land dat veel grensarbeiders ontvangt. Dagelijks steken meer dan 25.000 mannen en vrouwen uit het naburige Hongarije de grens over om hier te werken en zo het leven en de infrastructuur draaiende te houden. Tussen de twee wereldoorlogen en tijdens de Grote Depressie trokken veel inwoners de Atlantische Oceaan over om een nieuw leven op te bouwen. Wij hebben geen grote kathedralen, geen indrukwekkende romaanse of gotische kerken; wij proberen ons bescheiden erfgoed zorgvuldig te bewaren. Van een grensgebied zijn wij een plaats van doorgang en ontmoeting geworden: de brug van Andau is daarvan tot op vandaag het symbool. En terwijl u hier zoveel rijkdom bezit, hebben wij bij wijze van spreken slechts één meer, ook wel de "Pannonische Zee" genoemd.

Als secretaris-generaal van de Oostenrijkse bisschoppenconferentie heb ik kunnen bijdragen aan de vormgeving van het kerkelijk leven in dit land. Als verantwoordelijke voor Europa binnen deze conferentie, en ook binnen de Europese bisschoppenconferenties, heb ik de naties van dit continent leren respecteren, met hun verschillende benaderingen en uiteenlopende ritmes. Paus Johannes Paulus II, die Gurk en Eisenstadt bezocht, sprak tijdens de Europese vespers op de Heldenplatz in Wenen over Europa dat met twee longen ademt – een bijna profetische uitspraak in een tijd waarin ons continent nog verdeeld was door prikkeldraad en ijzeren gordijnen.

Het enthousiasme van toen is vervaagd. Angst en onzekerheid zijn toegenomen. De oorlog is dichterbij gekomen, en de echte winnaars daarvan zijn de wapenfabrikanten. Politieke illusionisten vieren hoogtij; democratieën worden teruggedrongen onder druk van autocratische ambities; nieuwe vormen van nationalisme winnen terrein ten koste van het algemeen belang. Niemand weet hoe deze nieuwe machtsspelletjes zullen eindigen, welke ideologieën de wereld zullen overheersen, of het geweten de harten van mensen nog zal raken, of waarheid nog van nepnieuws te onderscheiden valt, of de wereld en de schepping zullen overleven, en of de mens belangrijker zal blijven dan de machines die met hun kunstmatige intelligentie beweren hem te kunnen beheersen. Machines en schermen kennen geen empathie, en in een oorlog zijn alle mensen verliezers.

Laat mij drie kenmerkende elementen van Bad Sankt Leonhard benadrukken.

Ten eerste :

Deze negenhonderd jaar oude Sint-Leonarduskerk behoort **tot de mooiste** en oudste kerken van Karinthië. Zij domineert het Lavantdal, tussen de Packsattel en de Klippitztörl, en getuigt van een roemrijk verleden en van het geloof in God van de generaties die ons zijn voorgegaan. Zij spreekt van God.

Voor de stad Sankt Leonhard – met haar oude goud- en zilvermijnen, haar mijnbouwactiviteiten, haar handel langs de Romeinse weg, de veranderingen van de moderne tijd en haar groeiende toeristische aantrekkingskracht – was en blijft dit heilige gebouw een centraal punt voor inwoners en bezoekers, een plaats waar het geloof wordt beleefd. Ons bisschoppelijk landgoed ligt niet ver hier vandaan.

Gebedshuizen zoals dit zijn veel meer dan gewone gebouwen: **zij spreken van God in een wereld die leeft alsof Hij niet bestaat.**

Bad Sankt Leonhard im Lavanttal (Autriche) : homily of bishop Ägidius Zsifkovics, September 6th 2025

Ten tweede

Dit gebouw is omgeven door een zware **ketting**. Die herinnert aan de ketenen van Sint-Leonardus, de helpende heilige die ten beste spreekt voor gevangenen, onderdrukten, uitgeslotenen, ballingen en vervolgden, die hun boeien verbreekt en aan wie ook het welzijn van huisdieren wordt toevertrouwd.

Vanuit Bad Sankt Leonhard im Lavanttal zijn in heel Europa talloze heiligdommen met elkaar verbonden die aan deze heilige zijn toegewijd. Ook verschillende kerken in ons bisdom dragen zijn naam. Zo herinnert deze plaats aan de christelijke wortels, aan de evangeliserende opdracht die aan de gelovigen is toevertrouwd, aan de scheppende kracht van het christelijk geloof, en toont zij hoe geloof grenzen overstijgt en mensen verenigt. Ook dat is Europa!

Moge paus Leo, onvermoeibare pleitbezorger van de vrede, niet genegeerd worden in zijn dringende oproep: waar onenigheid, oorlog en haat de wereld teisteren, zijn wij ver verwijderd van onze God van verzoening en vrede. Help, zo smeek ik u, om de ketenen van gevangenschap te verbreken en mensen uit hun boeien te bevrijden. Geloof is vrijheid, vreugde, nederigheid en zoeken naar waarheid. Wanneer geloof bindt en beklemt, heeft het niets gemeen met de God van Jezus Christus. Ik vraag u: beleef de gemeenschap van gelovigen in deze oude stad, die door de geschiedenis heen verdriet en ellende heeft gekend, maar ook vernieuwing, hoop en de aanwezigheid van God.

Ten derde

Een opvallend kenmerk van de Sint-Leonarduskerk zijn de gotische vensters, versierd met **kleurrijk glas-in-lood** uit het einde van de 14e eeuw, vervaardigd in de nabijgelegen werkplaats van Judenburg, voorbij de Obdacher Sattel. Een aantal van deze glasramen bevindt zich vandaag in het Metropolitan Museum of Art in New York. Deze ramen openen onze blik naar de hemel. Ze wekken verwondering, vertellen over Gods machtige daden en tonen, in de heiligen die zij afbeelden, waartoe de mens in staat is wanneer hij gelooft. Tegelijk verlichten zij de vaak meedogenloze grauwheid van het dagelijks leven en werpen zij, als een prisma, de kleuren van de hemel op ons bestaan.

Angst voor economische achteruitgang, sociale en kerkelijke verdeeldheid, nieuw nationalisme, wijdverspreide onzekerheid en complottheorieën, de alarmerende versnippering van de wereld, de pandemie en de klimaatverandering: dit alles heeft een bijna apocalyptische angst doen ontstaan, waarin openlijk gesproken wordt over een "laatste generatie". Wij lijken niet langer te geloven dat God kan redden, kan ingrijpen of na de rampen van de wereld een nieuwe tijd kan laten aanbreken. Wij lijden aan een toestand van onvoorspelbaarheid, machteloosheid en vertrouwenscrisis.

Sint-Augustinus, de geestelijke vader van de augustijnenorde, zei al in de 4e eeuw: "Het is vreemd dat mensen klagen over de slechtheid van de tijden. Laat hen ophouden met klagen en zichzelf verbeteren!" De heiligen die op deze glasramen zijn afgebeeld – Sint-Leonardus, patroonheilige van de parochie en de stad, Sint -Cunegonde en vele anderen – hebben getoond dat geloof altijd een moedige stap in het onbekende is, en dat men het alleen maar moet durven.

God heeft zich met ons, met de mensheid, verbonden: dat is de betekenis van de naam Jezus, Emmanuel – God met ons. Zelfs wanneer Hij afwezig lijkt, is God aanwezig en handelt Hij in het verborgene.

Beste vrienden!

Spreken over God en leven als christenen behoren tot de wezenlijke kenmerken van Europa. Uit deze bronnen heeft het oude continent nieuwe hoop geput en zijn toekomst geschreven. U hebt hier in Bad Sankt Leonhard aan die toekomst bijgedragen; de generaties vóór u deden dat ook, en wie na ons komt zal dit werk voortzetten. De oude kerk en de oude stad zullen een toekomst hebben, en toekomstige generaties zullen erkennen dat een leven zonder God, zonder de gemeenschap van de Kerk, zonder solidariteit en broederschap in de samenleving en in verenigingen, gedoemd is te mislukken.

Bad Sankt Leonhard is een klein hoekje van Europa met een grote uitstraling! Als iemand die Europa toejuicht, die wil bijdragen aan de opbouw ervan en die er vast van overtuigd is dat God ons oude continent niet vergeten is, dank ik u allen.

Oproep van vier Europese bisschoppen

Informatie : Christian Gsodam

De vier ondertekenaars van de oproep, van links naar rechts:

- kardinaal Jean-Marc Aveline (Frankrijk)
- kardinaal Matteo Maria Zuppi (Italië)
- bisschop Georg Bätzing (Duitsland)
- aartsbisschop Tadeusz Wojda (Polen)

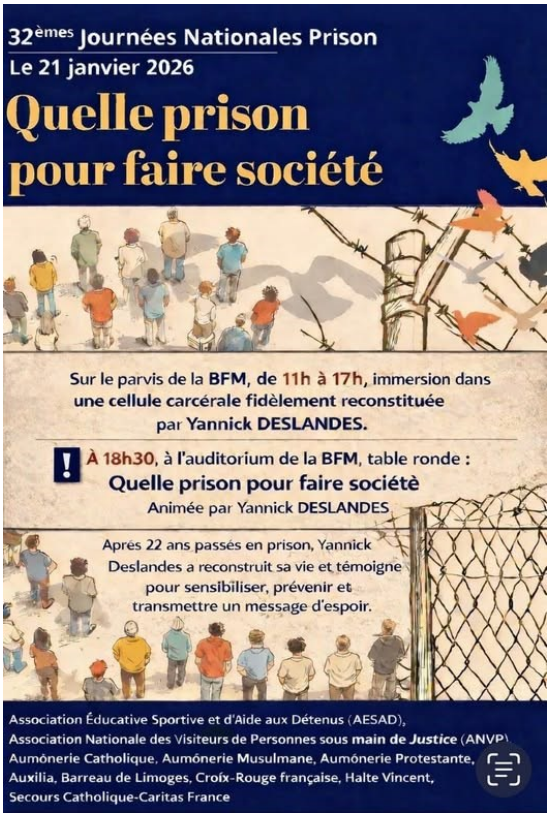
Op 13 februari 2026 publiceerden de bisschoppenconferenties van vier van de meest bevolkte landen van Europa – Frankrijk, Italië, Duitsland en Polen – een gezamenlijke verklaring. Hieronder volgt een samenvatting. Zij roepen op om opnieuw stil te staan bij de oorsprong van de Europese opbouw: "*De bijdrage die een georganiseerd en levend Europa aan de beschaving kan leveren, is onmisbaar voor het behoud van vreedzame betrekkingen. Europa zal niet in één keer tot stand komen en ook niet als één geheel worden opgebouwd; het zal ontstaan uit concrete verwezenlijkingen die eerst een feitelijke solidariteit tot stand brengen.*" Nu de wereld een periode van grote veranderingen en herschikkingen doormaakt, heeft Europa een cruciale rol te vervullen als moreel kompas. De wereld heeft Europa nodig. Dit is de dringende opdracht die christenen moeten opnemen, om zich vervolgens, waar zij zich ook bevinden, met vastberadenheid in te zetten voor de toekomst van Europa, met dezelfde heldere overtuiging als de grondleggers.

Lees de volledige verklaring hier (in het Engels): https://www.comece.eu/christians-for-europe-four-bishops-conferences-issue-appeal-for-a-renewed-european-vision/

Het charisma van Sint-Leonardus: re-integratie van gevangenen

Lezing door Yannick Deslandes, ex-gedetineerde en oprichter van de vereniging Mur'mures.

Informatie: Valérie Chwal

Op woensdag 21 januari 2026 woonden wij in de Franstalige multimediabibliotheek van Limoges (Frankrijk) een rondetafelgesprek bij met als thema: **"Welke gevangenis draagt bij aan de opbouw van de samenleving?"**

Tijdens deze bijeenkomst getuigde Yannick Deslandes, 56 jaar oud, van wie hij er 22 in de gevangenis doorbracht. Hij is de auteur van **Au-delà des murs: 22 ans de prison… et la lumière** (Éditions Calame) en oprichter van de vereniging Mur'mures, die zich inzet voor de re-integratie van gedetineerden.

Voor hem was het schrijven van zijn autobiografie een vorm van therapie. Het hielp hem afstand te nemen van criminele daden die hij als normaal was gaan beschouwen.

Zijn herstel dankt hij aan zijn geloof – hij werd in de gevangenis gedoopt – en aan de vele mensen die hem opnieuw vertrouwen gaven:

- zijn gevangenisbezoeker, vriend en mentor;
- zijn reclasseringsbegeleider, die bij zijn doop aanwezig was;
- twee gevangenisaalmoezeniers, die hem leerden wat vergeving betekent;
- een gevangenisdirecteur die zijn autobiografie corrigeerde, hoewel dat niet tot haar taken behoorde;
- zijn vrouw, die hem hielp zijn leven opnieuw op te bouwen en vandaag voorzitster is van de vereniging.

Dankzij hen kon hij veranderen, groeien en opnieuw zelfvertrouwen krijgen. Hij is een teken van hoop voor anderen. Volgens hem ligt 80% van het werk voor re-integratie bij de persoon zelf. De overige 20% bestaat uit helpende handen: een werkgever, een partner, een vriend, een vereniging. Al deze steun is essentieel voor een geslaagde re-integratie

Re-integratie

Het eerste jaar was het voor hem bijzonder moeilijk om werk te vinden vanwege zijn strafblad. Hij vond werk als nachtwaker in een grote opvangstructuur bij de vereniging Auxilia Une Nouvelle Chance, een vereniging voor huisvesting en re-integratie. Tegelijk kreeg hij een contract van onbepaalde duur als expert in waterlekdetectie, ook al had hij geen eerdere ervaring in dat vakgebied. Hij werkt daar nog steeds vast. Dankzij vertrouwen en hard werken kon hij sparen, een huis kopen, trouwen en zijn autobiografie publiceren. Hij heeft iets positiefs gemaakt van zijn verleden en deelt dat nu met anderen.

The Role of Transmission

Yannick Deslandes richtte in 2025 de vereniging **Mur'mures** op. Deze vereniging maakt uitwisseling mogelijk tussen jongeren, gevangenen, families van gevangenen, ondernemers en slachtoffers, om hen te helpen hun leven weer op te bouwen. Volgens hem heeft hij twintig jaar gevangenis doorstaan voor deze jongeren. Vandaag werkt hij aan misdaadpreventie: hij heeft een mobiele ploeg opgericht met mensen die rechtstreeks met deze problematiek te maken hebben. Die ploeg trekt door Frankrijk en bezoekt prioritaire wijken en sociale woonwijken.

Dankzij **Mur'mures** vinden kwetsbare jongeren een plaats waar zij kunnen spreken, hun leven opnieuw kunnen opbouwen en vertrouwen kunnen terugwinnen.

Zoals Sint-Leonardus in de 6e eeuw gevangenen hielp, reikt Yannick de hand aan mensen die gevangen zitten in hun verleden en in hun moeilijkheden. Geen enkele keten is definitief. Met luisterbereidheid en steun zijn vrijheid en herstel mogelijk.

Het boek is in het Frans verkrijgbaar via de website van de uitgever

Find the book (in French) on the publisher's website:

https://calame-editions.fr/associations/yannick-deslandes-mur-mures

Het charisma van Sint-Leonardus: re-integratie van gevangenen

Rondetafelgesprek over de gevangeniswereld

Informatie : bezorgd door pater Bernard Héraut, gevangenisaalmoezenier in Limoges en pastoor van de Sint-Leonarduskerk

Een psychiater, een voormalig advocate en een voormalige gevangenisbezoekster deelden hun ervaringen.

Tijdens de eerste week van de vastentijd, op donderdag 26 februari 2026, wilde het pastorale team van de parochies Saint-Éloi des Hauts de l'Aurence en La Trinité, ten noorden van Limoges, de parochianen laten kennismaken met de realiteit van het gevangeniswezen.

Een bezoek aan de gevangenis van Limoges was uiteraard uitgesloten. Toegang is verboden. Zelfs familieleden van gedetineerden hebben toestemming van een rechter nodig om een gedetineerde te mogen spreken. Daarom kwamen professionals uit de gevangeniswereld de christenen ontmoeten. Drie vrouwen waren aanwezig: Danièle Bourlaud, psychiater; Marie-Paule Héraud, voorzitster van de Vereniging voor Onderwijs en Sport en voormalig gevangenisbezoekster; en Edith Verger, ere-advocate.

Er werd een voorstelling gegeven van de instelling. De gevangenis van Limoges, gelegen in het hart van de stad, telt 58 cellen voor mannen, 10 cellen voor vrouwen en 10 cellen voor minderjarigen. Mannen en vrouwen zitten vaak met twee of drie in één cel; minderjarigen worden individueel gehuisvest. Een gewone dag werd beschreven, met afwisselend studie, opleiding, sport en werk, aangevuld met diverse activiteiten die vaak door externe organisaties worden aangeboden. Danièle Bourlaud legde uit dat de gedetineerden niet lijden aan psychische aandoeningen waarvoor opname in een aangepaste zorginstelling nodig is. Het gaat vooral om ernstige persoonlijkheidsstoornissen die in hun kindertijd onopgemerkt zijn gebleven.

Er werden veel vragen gesteld, wat aantoonde dat het onderwerp wel degelijk leeft. Hoewel de toekomstige bouw van een nieuwe gevangenis in Limoges ter sprake kwam, is er nog niets beslist. Sinds 1856 is het echter hoog tijd voor een nieuw gebouw dat hygiënische en sanitaire omstandigheden biedt en de waardigheid van elke mens waarborgt

Filmvertoning en debat: "In naam van de wet bevrijd ik u"

Informatie : France Dumont Saint Priest

Op donderdag 26 februari vond in Limoges een filmvertoning met debat plaats rond de documentaire In naam van de wet bevrijd ik u. Het aansluitende gesprek werd geleid door Christian Jacquot, mede-auteur van de documentaire, en een ex-gedetineerde.

Deze documentaire volgt het leven van verschillende gedetineerden die tot lange gevangenisstraffen veroordeeld werden en toont hoe zij erin slaagden hun leven opnieuw op te bouwen dankzij de vereniging Gare BTT (https://www.gare-btt.fr), gevestigd in de Franche-Comté. Deze vereniging biedt werk in de bouw, mechanica en recyclage, met functies op maat van elke persoon, en ontwikkelt een ruimer re-integratieprogramma, onder meer rond huisvesting en hulp bij het dagelijks leven. De documentaire toont de sterke kanten van deze vereniging, maar ook haar beperkingen.

De nadruk ligt op de moeilijkheid voor mensen die na een lange gevangenisstraf vrijkomen om zich aan te passen aan het leven "buiten", omdat de voorbereiding op die vrijlating in de gevangenissen waar zij verbleven vaak zeer gebrekkig was.

Het traject dat deze gedetineerden afleggen, zoals in de documentaire wordt getoond, is soms bezaaid met hindernissen en vraagt aanzienlijke logistieke ondersteuning op het vlak van dagelijks leven, huisvesting, administratie enzovoort.

Het daaropvolgende debat ging vooral over de moeilijkheden bij de voorbereiding op vrijlating, zowel in huizen van bewaring voor korte straffen als in detentiecentra of centrale gevangenissen voor langere straffen. De gevangenisdiensten beschikken over afdelingen die verantwoordelijk zijn voor deze voorbereiding, maar die zijn vaak overbelast en niet altijd afgestemd op individuele noden.

Dit gebrek aan voorbereiding op vrijlating is ook een van de oorzaken van recidive. De mogelijkheid die een vereniging zoals de voorgestelde biedt, is bemoedigend. We zouden moeten proberen dit soort initiatieven verder te ontwikkelen. Ze bestaan ook in andere regio's, maar zijn nog onvoldoende aanwezig en werken niet altijd samen met de gevangenisdiensten, die hierbij sterker betrokken zouden moeten worden.

Saint-Léonard de Noblat (Frankrijk) :

Mis in het ziekenhuis met de relikwie van Sint-Leonardus

Informatie en foto : Jean-Louis David

Op 18 november 2025 werd, zoals elke maand, een mis gevierd in het ziekenhuis van Saint-Léonard de Noblat (Frankrijk).

Na de pelgrimstocht van september 2025, en geïnspireerd door Lenart (Slovenië), besloten de leden van de Broederschap van Sint-Leonardus om de goede praktijken die zij tijdens hun reis hadden gezien over te nemen. Zij namen deel aan deze viering met de relikwie van de schedel van onze gezamenlijke patroonheilige, Sint-Leonardus, en boden die aan het einde van de mis ter verering aan de patiënten van het ziekenhuis aan.

Normaal hielden de leden van de broederschap en de ruiters elk jaar tijdens het feest van de Quintaine halt voor het ziekenhuis, vóór het traditionele steekspel te paard. Sinds het ziekenhuis begin 2019 naar een locatie buiten het stadscentrum verhuisde, is dat niet meer mogelijk. Er werd een alternatief gevonden: een houten replica van de Quintaine werd tijdens de feestweek van Sint-Leonardus, van 6 november tot aan de Quintaine, in de inkomhal van het ziekenhuis tentoongesteld.

Toch werd de relikwie van Sint-Leonardus pas in 2025 voor het eerst naar het ziekenhuis gebracht en ter verering aan de gelovigen aangeboden. Dit gebaar werd zeer gewaardeerd door onze ouderen, die veel belang hechten aan de tradities en aan de stichter van de stad.

Nieuwe documenten toegevoegd aan de Saint Leonard-collectie

Informatie : Michel Braem

In de gemeentelijke bibliotheek Georges-Emmanuel Clancier in Saint-Léonard-de-Noblat werd een nieuwe reeks documenten toegevoegd aan de collectie die aan Saint Leonard is gewijd.

Deze collectie werd in november 2017 opgericht op initiatief van de Broederschap van Sint-Leonardus, in samenwerking met het Ostensionscomité en de Internationale Federatie van Verenigingen en Plaatsen gewijd aan Sint-Leonardus (fil-leo). Het doel is documenten te verzamelen over de geschiedenis van de stichter van de stad, de tradities die met hem verbonden zijn – waaronder de Ostensions, die sinds 2013 op de Representatieve Lijst van het Immaterieel Cultureel Erfgoed van de Mensheid van UNESCO staan – en zijn Europese en internationale uitstraling, met meer dan 900 plaatsen in Europa en daarbuiten. Tot de oorspronkelijke schenkingen behoren de werken van Patrick Brissard, die de iconografie van Sint-Leonardus wereldwijd in kaart bracht en meer dan 3.000 afbeeldingen identificeerde; documenten van Marcel Roudeau, de vader van Bernadette Lagrange, honderd jaar geleden lid van de broederschap; en boeken die toebehoorden aan René Chamaud, de vader van dokter Alain Chamaud, voormalig voorzitter en stichter van de Sint-Cosmas- en Damianusbroederschap van Pierre-Buffière.

De nieuw geschonken documenten omvatten archieven van het Ostensionscomité, boeken en documenten die werden geschonken door delegaties die Saint-Léonard-de-Noblat bezochten of door Michel Braem werden meegebracht tijdens bezoeken aan plaatsen die in Europa aan Sint-Leonardus zijn gewijd, evenals alle kwartaalbulletins van fil-leo. Deze documenten kunnen alleen ter plaatse worden geraadpleegd en vormen een aanvulling op de collectie van de vereniging Connaissance et Sauvegarde de Saint-Léonard, die meer op de geschiedenis van de stad gericht is. Ze zijn toegankelijk voor iedereen: inwoners van Saint-Léonard, historici, onderzoekers of gewoon nieuwsgierigen.

Aanwezig waren onder meer Michel Braem, oprichter en erelid van fil-leo; Alexandre Mazin, voorzitter van fil-leo; Jean-Michel Carpenet, adjunct-penningmeester van de vereniging; Raphaël Martin, directeur van de gemeentelijke bibliotheek; Michel Defaye, voorzitter van de vereniging; Martine Roussel, lid van de vereniging; en Patrick de Chalain, adjunct-archivaris van de vereniging. De lijst van documenten in de collectie is te vinden op de website van de bibliotheek: https://www.bibliotheque-st-leonard-de-noblat.fr

Kirkop (Malta) :

Informatie : Kenneth Cassar

Beeld van de jonge Sint-Leonardus

The De Għaqda Mużikali San Leonardu (Sint-Leonardusmuziekvereniging) van Kirkop (Malta) is niet te stoppen! Na de opening van haar nieuwe lokalen in september 2025 heeft de vereniging onlangs verschillende initiatieven genomen die haar dynamiek aantonen:

- de creatie van een nieuw beeld van de jonge Sint-Leonardus, op het moment dat hij de goddelijke genade ontvangt, dat in de inkomhal van de nieuwe lokalen staat;
- de versterking van haar muziekschool, de Kirkop Music Academy, die muzieklessen aanbiedt aan beginners vanaf zeer jonge leeftijd;
- de eerste fase van de restauratie van de plafondfresco's in de Sint-Leonarduskerk in Kirkop, van de hand van de bekende hedendaagse Maltese kunstenaar Anthony Spagnol. De fresco's stellen de wijding van Sint-Leonardus tot diaken voor;
- de uitgave van een reeks herdenkingspostzegels ter gelegenheid van de opening van de nieuwe lokalen;
- het optreden van de Hajdúszoboszló Brass Band (Hongarije) tijdens de inhuldiging van de lokalen (niet afgebeeld).

Muziekacademie

Restauratie van de plafondfresco's in de kerk

Herdenkingspostzegels

In het kort

Rechtzetting: Serradifalco (Sicilië, Italië)

In de vorige nieuwsbrief is een fout in de plaatsaanduiding geslopen. Het borduurwerk bevindt zich inderdaad op Sicilië, maar in de parochie van Serradifalco, en niet in Capizzi. **Onze excuses.** Informatie: Michele Anzalone.

Capizzi (Sicilië, Italië)

Restauratie van het beeld van Sint-Leonardus.
Informatie: Francesco Sarra

Saint-Léonard (Seine-Maritime, Frankrijk)

Kerk
informatie Daniel Cadet

Zamora (Spanje)

Voormalige Sint-Leonarduskerk uit de 12e eeuw, ontwijd aan het einde van de 19e eeuw, in 1913 verkocht aan een particulier en sinds 1998 beschermd als historisch monument. De kerk wordt momenteel gerestaureerd.

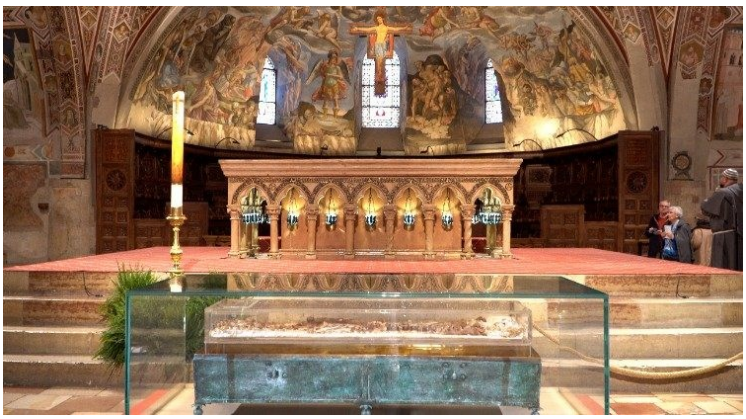

Oud reliëf uit de Sint-Leonarduskerk in Zamora, vandaag te zien in The Cloisters, onderdeel van het Metropolitan Museum of Art in New York. Informatie: Ademar Vala Marques.

Details van het reliëf (tekst in het Engels): https://www.metmuseum.org/art/collection/search/472278

Assisi (Umbrië, Italië): tentoonstelling van de relieken van Sint-Franciscus ter gelegenheid van de 800e verjaardag van zijn overlijden

Van 22 februari tot en met 22 maart 2026 stelde de Basiliek van Sint-Franciscus voor het eerst de relieken van Sint-Franciscus tentoon naar aanleiding van de 800e verjaardag van zijn overlijden. In de nabijheid van de basiliek bevindt zich een kleine kerk die aan Sint-Leonardus is gewijd. Aan de buitenzijde is zij versierd met een fresco uit de 15e eeuw waarop beide heiligen zijn afgebeeld: Franciscus links en Leonardus rechts. Informatie: Concetto Stagnitta.